

ÚŘEDNÍ LIST

Československé republiky

Částka 110.

V Praze dne 4. září 1952.

Cena Kčs 4.—

OBSAH:

(241.—245.) 241. Vyhláška ministra zdravotnictví o zajištění zdravotní péče o pracující na závodech.

242. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy ČSN 36 1430; ČSN 36 1480; ČSN 46 2420.

243. Vyhláška státního úřadu plánovacího, kterou se vyhláší technické státní normy pro závěsy a pro mazací tuky.

244. Vyhláška úřadu pro normalisaci, kterou se vy-

hláší technické podmínky pro výrobky hutního průmyslu a rudných dolů a všeobecného strojírenství.

245. Redakční sdělení ministerstva vnitra o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministerstva financí č. 168/1952 ů. l., o svěřeni konfiskovaných movitých věcí a konfiskovaných majetkových podstat podniků do správy okresním národním výborům a o správě a konečném naložení s konfiskovanými nehmotnými právy v oboru výroby a s právy z licenčních smluv.

Zdravotní péče na závodech

Rozvoj zdravotní péče při budování socialismu musí postupovat rovnoměrně s hospodářskou přestavbou, s tempem industrialisace; musí být zaměřen na účinnou podporu hlavních úkolů při vytváření nové společnosti. Středem péče je proto pracující člověk, v první řadě dělník v nejdůležitějších výrobních oborech, a to přímo na svém pracovišti.

I pro nás platí zásady vytkené v závažném usnesení Ústředního výboru VKS(b) ze dne 13. prosince 1929, které konstatovalo, že při nových úkolech období rekonstrukce v SSSR dřívější způsob práce zdravotnických orgánů nezajišťuje náležitě uskutečňování směrnic strany, nestačí růstu národního hospodářství státu a potřebám dělnické třídy a rolnictva; v tomto vývoji musí být i ve zdravotnictví mnohem výrazněji vyjádřen třídní charakter. Dochází proto k zaměření zdravotnické činnosti především k potřebám velkého průmyslu a k novým stavbám pětiletky.

Také u nás se v usnesení vlády ze dne 24. června 1952 o průběhu a výsledcích sjednocení zdravotnictví konstatuje, že při vzrůstu závodních zdravotnických zařízení na závodech v minulých letech je na závalu skutečnost, že preference nebyla zásadně a důsledně zaměřena na nejdůležitější závody v klíčových oborech. Až do poslední doby vzrůstala závodní zdravotnická zařízení většinou neplánovitě, jen z iniciativy závodů, jako jednoduché ordinace bez dostatečného vybavení; odborné služby se omezovaly převážně na péči o chrup. Přitom malé závody nepreferovaných průmyslových odvětví mají často velmi pěkná a dobře vybavená zařízení, kde ordinuje lékař jen po malý zlomek dne a jichž je proto nedostatečně využito, kdežto zařízení na velkých závodech těžkého průmyslu, zejména v dolech a hutích, jsou často nedostatečně vybavena po stránce věcné i osobní. Za tohoto stavu se preventivní péče a zejména hygienická a epidemiologická opatření v závodech mnohde provádějí nedostatečně. Jak při investicích, tak i v provozu zanedbávají některé závody své

úkoly při budování a udržování zdravotnických zařízení.

Nová úprava — provedená vyhláškou ministra zdravotnictví ze dne 23. srpna 1952, o zajištění zdravotní péče o pracující na závodech, uveřejněnou v této části Úředního listu — znamená obrat k nápravě těchto nedostatků. Vycházejíc z předpisů zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči, který ukládá závodům povinnost ze svých prostředků zřizovat a udržovat závodní zdravotnická zařízení, stanoví vyhláška normy, podle kterých se na závodech povinně zřizují zařízení příslušných typů (od ošetrovatelských stanic až po závodní nemocnice) podle důležitosti oboru a počtu pracovníků. Zároveň se stanoví normy, podle kterých má státní zdravotní správa vybavit tato zařízení praktickými i odbornými lékaři, zdravotními sestrami a ostatními pracovníky. Naplňování norem bude prováděno postupně v souladu se státním plánem rozvoje národního hospodářství; při tom je výraznou prioritou důležitých výrobních odvětví zabezpečeno přednostní vybudování zdravotní péče v uhelných a rudných dolech, hutích, v závodech těžké chemie a na velkých stavbách socialismu, jakož i v závodech těžkého strojírenství.

Vyhláška zabezpečuje pracujícím také zvýšenou péči v územních zdravotnických zařízeních, především vyčleňováním lůžek a vyhrazováním ordinací, po př. ordinacích hodin pro důležité závody.

K odstranění závažných nedostatků v péči závodů o potřeby pro první pomoc ukládá vyhláška závodům konkrétní povinnosti k zabezpečení rychlé první pomoci.

Podrobně se řeší dosud sporné otázky rozvrhu nákladů mezi státní zdravotní správou a závody, jejíž nevyjasněnost mnohde brzdila výstavbu i provoz zdravotnických zařízení na závodech.

Konkrétní směrnice, kterou přináší nová úprava, je znamením pro nástup k novému rozvoji péče o zdraví pracujících, sladěnému se zájmy dělnické třídy a úkoly výstavby našeho státu.

241.

VYHLÁŠKA

ministra zdravotnictví

ze dne 28. srpna 1952

o zajištění zdravotní péče o pracující na závodech.

Ministr zdravotnictví stanoví v dohodě se zúčastněnými členy vlády a jednotnou odborovou organizací podle § 16 odst. 1 zákona č. 103/1951 Sb., o jednotné preventivní a léčebné péči:

§ 1.

Přednostní péče o zdraví pracujících.

(1) Aby byla pracujícím poskytována účelná a hodnotná zdravotní péče, zajišťují ministerstvo zdravotnictví a národní výbory přenesení zdravotních služeb přímo do závodů a na pracoviště a pečují o soustavné zvyšování úrovně všech zdravotních služeb pro pracující. Tyto úkoly plní zejména tím, že vysílají do závodů nejlepší zdravotnické pracovníky, že rozšiřují poskytování odborných služeb přímo v závodech a že zabezpečují přednostní poskytování zdravotní péče pracujícím ze závodů v územních zdravotnických zařízeních.

(2) Zdravotní služby se poskytují pracujícím v závodech podle obvodního systému, který spočívá na zásadě plné odpovědnosti dílenského, po případě obvodního lékaře za zajištění zdravotní péče o určitou skupinu pracujících na závodech.

§ 2.

Závodní zdravotnická zařízení.

(1) Poskytování zdravotní péče pracujícím v závodech se zabezpečuje prostřednictvím těchto závodních zdravotnických zařízení:

- a) ošetrovatelských stanic (§ 3),
- b) lékařských stanic (§ 4),
- c) obvodních zdravotnických středisek (závodních ambulatorií — § 6),
- d) okresních zdravotnických středisek (závodních poliklinik — § 6),
- e) nemocnic se střediskem (§ 7),
- f) nočních sanatorií (§ 8),
- g) jeslí (§ 9).

(2) Vedení závodů (úřadů, ústavů a zařízení) jsou povinni plánovat, budovat a udržovat zdravotnická zařízení pro své pracující podle dalších ustanovení této vyhlášky a podle tohoto pořadí:

- a) v uhelných a rudných dolech, hutích, v závodech těžké chemie a na velkých stavbách socialismu v Nových hutích Klementa Gottwalda a v národním podniku HUKO (dále jen „závody I. odvětví“),
- b) v závodech těžkého strojírenství (dále jen „závody II. odvětví“),
- c) v ostatních závodech (úřadech, ústavech a zařízeních), které postupně určí ministerstvo zdravotnictví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a jednotnou odborovou organizací (dále jen „závody III. odvětví“).

(3) Závody poskytnou pro péči o zdraví pracujících vhodné místnosti nebo se postarají o výstavbu závodních zdravotnických zařízení v předepsaném rozsahu a na vyhovujících místech, a to po předběžném schválení nadřízenými dohlédacími složkami a příslušnými orgány státní zdravotní správy.

§ 3.

Závodní ošetrovatelská stanice.

(1) V závodní ošetrovatelské stanici poskytují střední zdravotničtí pracovníci pod pravidelným dohledem a vedením lékaře odbornou první pomoc a obstarávají jiné zdravotnické úkoly podle pokynů lékaře.

(2) Závodní ošetrovatelská stanice se zřizuje v závodech I. odvětví při počtu nejméně 200 zaměstnanců, v závodech II. odvětví při počtu nejméně 300 zaměstnanců a v závodech III. odvětví při počtu nejméně 400 zaměstnanců.

(3) Závodní ošetrovatelská stanice se vybaví zdravotnickými pracovníky tak, aby na každou pracovní směnu v závodě připadal pracovní závazek 200 hodin měsíčně (1 pracovní místo) zdravotní sestry.

(4) Služba v závodní ošetrovatelské stanici se organizuje tak, aby byla zajištěna po celou dobu provozu závodu odborná první pomoc pracujícím.

§ 4.

Závodní lékařská stanice.

(1) Závodní lékařská stanice je pracoviště dílenského lékaře zřízené přímo v závodě mimo zdravotnické středisko.

(2) Závodní lékařská stanice se zřizuje v závodech I. odvětví při počtu nejméně 400 zaměstnanců, v závodech II. odvětví při počtu nejméně 600 zaměstnanců a v závodech III. odvětví při počtu nejméně 800 zaměstnanců.

(3) Závodní lékařská stanice se vybaví zdravotnickými pracovníky tak, aby

- a) na každých 100 zaměstnanců v závodech I. odvětví, 150 zaměstnanců v závodech II. odvětví a 200 zaměstnanců v závodech III. odvětví připadalo 0,125 pracovního místa (25 hodin měsíčně) praktického (dílenského) lékaře,
- b) na každou pracovní směnu v závodě připadalo jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) zdravotní sestry,
- c) v závodech všech odvětví bylo zajištěno jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) sanitářky.

(4) Služba dílenského lékaře v závodní lékařské stanici se organizuje tak, aby ordinační hodiny překrývaly střídání směn; v době nepřítomnosti dílenského lékaře se organizuje zdravotní služba obdobně jako v ošetrovatelské stanici.

(5) Okresní národní výbor může v rámci plánu pracovních sil zajistit v lékařské stanici také služby odborných lékařů podle skutečných potřeb závodů.

§ 5.

Závodní obvodní zdravotnické středisko.

(1) Závodní obvodní zdravotnické středisko tvoří soubor pracovišť dílenského lékaře a odborných lékařů, jejichž služby je nutno zajistit přímo v závodě podle povahy výroby a podle složení zaměstnanců (po-

čet žen, počet mladistvých a pod.). Zdravotníci pracovníci v závodním obvodním zdravotnickém středisku obstarávají kolektivně zdravotní péči o pracující v závodě.

(2) Obvodní středisko se zřizuje v závodech I. odvětví při počtu nejméně 1600 zaměstnanců, v závodech II. odvětví při počtu nejméně 2400 zaměstnanců a v závodech III. odvětví při počtu nejméně 3200 zaměstnanců.

(3) Obvodní středisko se vybaví zdravotnickými pracovníky tak, aby

- a) pracovní místa dílenských lékařů byla zajištěna podle stejných hledisek jako v závodní lékařské stanici,
- b) 0,125 pracovního místa (25 hodin měsíčně) odborného lékaře nemocí vnitřních připadalo na každá 2 pracovní místa dílenských lékařů,
- c) 0,125 pracovního místa (25 hodin měsíčně) odborného lékaře pro chirurgii připadalo na každá 2 pracovní místa dílenských lékařů v závodech s vysokou úrazovostí,
- d) 0,125 pracovního místa (25 hodin měsíčně) odborného lékaře pro porodnictví a ženské lékařství připadalo na každých 1000 žen zaměstnaných v závodě,
- e) jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) odborného lékaře zubního, po případě dentisty připadalo na každých 2600 zaměstnanců v závodech I. odvětví, 2800 zaměstnanců v závodech II. odvětví a 3000 zaměstnanců v závodech III. odvětví,
- f) jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) zdravotní sestry připadalo na každé pracovní místo lékaře s výjimkou odborných lékařů zubních, dentistů a chirurgů,
- g) 2 pracovní místa (400 hodin měsíčně) zdravotních sester připadala na každé pracovní místo chirurga,
- h) jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) zubní instrumentářky připadalo na každé pracovní místo zubního lékaře, po případě dentisty,
- ch) jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) zdravotního laboranta připadalo na každá 3 pracovní místa lékařů s výjimkou lékařů zubních a dentistů v závodech těžké chemie a na každých 6 pracovních míst těchto lékařů v závodech ostatních.

(4) Služba lékařů ve středisku se organizuje tak, aby ordinační hodiny překrývaly střídání směn. V době nepřítomnosti lékaře ve středisku musí být zajištěna odborná první pomoc pracujícím.

(5) Okresní národní výbor může v rámci plánu pracovních sil v odůvodněných případech stanovit odchylky ve vybavení střediska odbornými lékaři podle potřeb závodu.

§ 6.

Závodní okresní zdravotnické středisko.

(1) Závodní okresní zdravotnické středisko obstarává ambulantní preventivní a léčebnou péči obdobně jako okresní zdravotnické středisko územní; rozsah zdravotních služeb, které se v závodním okresním zdravotnickém středisku poskytují, se při tom řídí povahou výroby a složením zaměstnanců.

(2) Okresní středisko se zřizuje v závodech I. odvětví při počtu nejméně 4800 zaměstnanců, v závodech II. odvětví při počtu nejméně 7200 zaměstnanců a v zá-

vodech III. odvětví při počtu nejméně 9600 zaměstnanců.

(3) Okresní středisko se vybaví zdravotnickými pracovníky tak, aby

- a) pracovní místa zdravotnických pracovníků uvedených v § 5 odst. 3 byla zajištěna podle stejných hledisek v závodním obvodním zdravotnickém středisku,
- b) 0,25 pracovního místa (50 hodin měsíčně) odborného lékaře nemocí plicních a tuberkulózy připadalo na každých 6 pracovních míst dílenských lékařů a odborných lékařů nemocí vnitřních,
- c) 0,25 pracovního místa (50 hodin měsíčně) odborného lékaře očního připadalo na 6 pracovních míst dílenských lékařů a odborných lékařů nemocí vnitřních v závodech II. odvětví a na 8 pracovních míst v závodech ostatních,
- d) 0,25 pracovního místa (50 hodin měsíčně) odborného lékaře nemocí ušních, nosních a krčních, odborného lékaře nemocí kožních a pohlavních a odborného lékaře nemocí nervových připadalo na 8 pracovních míst dílenských lékařů a odborných lékařů nemocí vnitřních,
- e) 0,125 pracovního místa (25 hodin měsíčně) přednosty závodního okresního zdravotnického střediska připadalo na 4 pracovní místa lékařů všech oborů včetně dentistů.

(4) Ustanovení § 5 odst. 4 a 5 platí obdobně.

§ 7.

Závodní nemocnice se střediskem.

(1) Závodní nemocnice se střediskem obstarává veškerou odbornou, lůžkovou i ambulantní preventivní a léčebnou péči o pracující v závodě v obdobném rozsahu jako okresní nemocnice se střediskem.

(2) Závodní nemocnice se střediskem lze zřídit jen v závodech zvláště významných a rozsáhlých, po případě pro několik místně souvisejících závodů zpravidla jednoho podniku, a to po schválení ministerstva zdravotnictví uděleném v dohodě s příslušným ministerstvem.

(3) Závodní nemocnice se střediskem se vybaví zdravotnickými pracovníky v obdobném rozsahu jako okresní nemocnice se střediskem s přihlédnutím k povaze výroby a ke složení zaměstnanců.

§ 8.

(1) V nočním sanatoriu se poskytuje pracujícím s narušeným zdravím, avšak schopným práce, v době mimo jejich zaměstnání potřebné ošetřování a léčení a umožňuje se jim dodržování náležitých životosprávy.

(2) Noční sanatorium se zřizuje po předchozím souhlasu ministerstva zdravotnictví ve velkých závodech, kde toho vyžaduje zdravotní stav a počet zaměstnanců.

(3) Vybavení nočního sanatoria zdravotnickými pracovníky stanoví ministerstvo zdravotnictví při udělení souhlasu podle odstavce 2.

§ 9.

Závodní jesle.

(1) V závodních jeslích se poskytuje výchovná a zdravotní péče zásadně dětem zaměstnanců závodu ve věku zpravidla od 3 měsíců do 3 let. Závodní jesle se

zřizují v závodech všech odvětví, kde je třeba zabezpečit zdravotní a výchovnou péči nejméně o 20 dětí.

(2) Závodní jesle se vybaví zdravotnickými a výchovnými pracovníky tak, aby jedno pracovní místo (200 hodin měsíčně) dětské sestry a jedno pracovní místo sanitářky připadalo na 15 lůžek kojenců a dětí mladších 2 let nebo 20 lůžek dětí ve věku od 2 do 3 let.

§ 10.

Závodní ústav národního zdraví.

(1) Vyžaduje-li toho význam a rozsah závodu, po případě několika místně souvisejících závodů zpravidla téhož podniku, mohou být zdravotnická zařízení v takovém závodě s výjimkou závodních jeslí sdružena se souhlasem ministerstva zdravotnictví v závodní ústav národního zdraví. Tento ústav je zařízením okresního národního výboru, po případě podle svého významu zařízením krajského národního výboru, a tvoří základní plánovací jednotku, jednotný organizační, administrativní a hospodářský celek, samostatně rozpočtující a účtující. V čele závodního ústavu národního zdraví stojí ředitel lékař.

(2) Všechna závodní zdravotnická zařízení v okrese s výjimkou závodních jeslí a těch zařízení, která tvoří závodní ústav národního zdraví, jsou součástí příslušného okresního ústavu národního zdraví. Je-li v závodě zřízeno několik závodních zdravotnických zařízení, tvoří všechna tato zařízení jeden organizační útvar v rámci okresního ústavu.

(3) Závodní jesle jsou zvláštním zařízením okresního národního výboru.

§ 11.

Péče o dorost v závodě.

(1) Zdravotní péče o dorost pracujících v závodě se zásadně odděluje od zdravotní péče o dospělé, a to časově ve zvláštních ordinačních hodinách a podle možnosti též ve zvláštních ordinačních místnostech.

(2) Pro péči o dorost v závodě se vyhradí 0,25 pracovního místa (50 hodin měsíčně) dílenského lékaře a 0,50 pracovního místa (100 hodin měsíčně) zdravotní sestry na každých 200 mladistvých.

§ 12.

Jiná opatření v péči o pracující.

(1) Není-li v závodě I. a II. odvětví zajištěna lůžková péče o pracující, vyhradí pro ně okresní národní výbor podle skutečných potřeb závodu lůžka v nemocnici územní na odděleních vnitřním a chirurgickým. Počet lůžek se stanoví tak, aby na každých 800 zaměstnanců v závodech I. odvětví a 1200 zaměstnanců v závodech II. odvětví byla vyhrazena pokud možno 4 lůžka.

(2) Závody, které nemají takový počet zaměstnanců, aby v nich mohlo být zřízeno závodní zdravotnické zařízení, lze sdružit, pokud to umístění závodu dovozuje, v jeden zdravotnický celek, pro který bude vybudováno společné závodní zdravotnické zařízení. Sdružení závodů v jeden zdravotnický celek provede okresní národní výbor v dohodě s vedením zúčastněných závodů a příslušným orgánem jednotné odborové organizace.

(3) Je-li v blízkosti závodu vybudováno sídliště pro zaměstnance závodu, může okresní národní výbor v dohodě s vedením závodu a okresním orgánem jednotné odborové organizace povolit, aby závodní zdravotnické zařízení zajišťovalo též zdravotní péči o rodinné pří-

slušníky zaměstnanců závodu. Toto opatření schvaluje krajský národní výbor po slyšení krajské odborové rady.

(4) Zdravotní péči o pracující v závodech, kde nelze zřídit závodní zdravotnická zařízení, zajišťují okresní národní výbor tak, že pro tyto pracující vyhradí zvláštní ordinační hodiny v územních zdravotnických zařízeních. Při tom musí být zejména zajištěna odborná první pomoc pracujícím ve všech směnech.

§ 13.

Zabezpečení první pomoci.

(1) Zařízení pro první pomoc při úrazech, profesionálních otravách a při náhlých onemocněních zabezpečují závody. Vedení závodu odpovídá zejména za to, že

- a) v závodech všech odvětví jsou stále v dostatečném počtu a v bezvadném stavu pohotovostní zařízení pro poskytování první pomoci a že jsou závody dostatečně zásobeny nutnými léky a obvazovým materiálem potřebným k poskytování této pomoci,
- b) v závodech báňského průmyslu jsou pracující v podzemí vybaveni pohotovostními obvazovými balíčky,
- c) v závodech báňského průmyslu a v jiných závodech, kde je nebezpečí hromadných otrav jedovatými plyny, jsou udržovány v dostatečném počtu, v bezvadném stavu a ve stále pohotovosti kyslíkové inhalační přístroje a po případě též jiné oživovací přístroje a zařízení.

(2) Kontrolu zabezpečení první pomoci v závodech provádějí orgány inspekce práce jednotné odborové organizace, v závodech báňského průmyslu orgány báňské inspekce, spolu s dílenskými lékaři. Kontrolu vybavení léky a obvazovým materiálem provádějí dílenská lékařská.

(3) Blížejší směrnice vydají příslušné ústřední úřady v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a jednotnou odborovou organizací.

§ 14.

Postupný rozvoj závodních zdravotnických zařízení.

(1) Ministerstvo zdravotnictví a zúčastněné ústřední úřady v dohodě s jednotnou odborovou organizací zajistí v rámci státního plánu rozvoje národního hospodářství zdravotní péči o pracující podle ustanovení této vyhlášky. Ministerstvo zdravotnictví při tom dbá, aby krajské národní výbory určily každého roku alespoň jeden ze závodů důležitých pro budování socialismu k přednostnímu vybavení zdravotnickými přístroji a nástroji a aby na návrh příslušného okresního národního výboru projednaný s vedením závodu a závodní radou uložily vybraným zdravotnickým pracovníkům pracovní závazky ve zdravotnických zařízeních těchto závodů, po případě též ustanovily nejlepší odborné lékaře jako jejich konsultanty.

(2) Ministerstvo zdravotnictví a orgány jednotné odborové organizace a podle směrnic ministerstva zdravotnictví krajské národní výbory kontrolují, zda je v závodech poskytována zdravotní péče podle této vyhlášky a zda příslušní investoři dbají, aby v závodech byla vybudována odpovídající zdravotnická zařízení. Toto ustanovení se nevztahuje na závody vojenské správy, ve kterých provádějí kontrolu orgány branné moci.

§ 15.

Rozvrh nákladů na závodní zdravotnická zařízení.

(1) Náklady na zřizování, udržování a provoz závodních zdravotnických zařízení se rozdělují mezi stát a závody takto:

a) stát hradí náklady na pořízování, udržování, opravy a doplňování zdravotnických přístrojů a nástrojů, zásobování léčiv, zdravotnickými potřebami a ostatními potřebami, které slouží výlučně zdravotnickému provozu v závodních zdravotnických zařízeních (pracovní oděvy zdravotnických pracovníků, jejichž údržba a praní, mýdlo a čisticí prostředky pro osobní potřebu zdravotnických pracovníků při výkonu jejich služby, lůžka a lehátka závodních zdravotnických zařízení s výjimkou jeslí, stravování nemocných v závodní nemocnici) a osobní náklady na zdravotnické pracovníky včetně pěstounek v jeslích a na zaměstnance, kteří obstarávají administrativní práce převážně pro zdravotní službu v závodech;

b) závody hradí náklady na zřizování závodních zdravotnických zařízení, na jejich udržování a na pořízování, opravy a doplňování kancelářského zařízení a ostatních zařízení sloužících technicko-hospodářskému provozu (kartotékové skříně, nábytek, psací stroje, kancelářské potřeby, telefon a pod.) a zařízení čekáren, dále všechny náklady na zřizování, udržování a provoz zařízení první pomoci, náklady na osvětlování včetně proudu na pohon léčebných a vyšetřovacích přístrojů, náklady na plyn, páru, otop, úklid a čištění, jakož i osobní náklady na zaměstnance, kteří obstarávají úklid, otop a jiné manuální práce pro technicko-hospodářský provoz závodních zdravotnických zařízení, včetně osobních nákladů na zaměstnance kuchyně v závodních jeslích.

(2) Slouží-li závodní zdravotnické zařízení pracujícím z několika závodů, rozvrhne závod, v němž je takové zařízení zřízeno, na podkladě písemné úmluvy s ostatními zúčastněnými závody náklady uvedené v odstavci 1 písm. b) poměrně podle počtu služeb poskytnutých zaměstnancům z jednotlivých závodů v předcházejícím kalendářním čtvrtletí.

(3) Stejným způsobem jako v odstavci 2 rozvrhne okresní národní výbor náklady uvedené v odstavci 1 písm. b) mezi stát a závod u těch závodních zdravotnických zařízení, která slouží též rodinným příslušníkům pracujících závodů.

(4) Náklady na stravování dětí v závodních jeslích se hradí z prostředků závodu a z příspěvků rodičů; výši příspěvků stanoví ministerstvo zdravotnictví. Pro dietní stravování pracujících v nočním sanatoriu platí předpisy o hromadném závodním stravování.

§ 16.

Přechodná ustanovení.

Závodní zdravotnická zařízení vybudovaná před dnem účinnosti této vyhlášky lze zrušit nebo omezit v rozsahu jejich osobního a věcného vybavení jen po předchozím souhlasu ministerstva zdravotnictví uděleném v dohodě s Ústřední radou odborů.

§ 17.

Účinnost.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. října 1952.

Ministr:
Dr. Plojhar v. r.

242.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího**

ze dne 12. srpna 1952,

kterou se vyhláší technické státní normy ČSN 36 1430; ČSN 36 1480; ČSN 46 2420.

Státní úřad plánovací vyhláší podle § 8 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Norma ČSN 36 1430 „Elektrické podušky a příkrývky“ je od 1. září 1952 technickou státní normou.

(2) Norma stanoví podmínky pro výrobu elektrických podušek a příkrývek, aby byly především bezpečné, jednoduché a spolehlivé pro užití spotřebitelem. Zároveň stanoví podmínky pro jejich zkoušení a kontrolu.

§ 2.

(1) Norma ČSN 36 1480 „Elektrické kadeřnické přístroje tepelné“ je od 1. září 1952 technickou státní normou.

(2) Tato norma platí pro elektrické kadeřnické přístroje tepelné, určené k užívání v kadeřnických závodech nebo v domácnostech osobami neznalými (neodborně školenými) a to pro: ohřívače kadeřtek, přístroje na trvalou ondulaci s přímým topením, přístroje na trvalou ondulaci akumulací, sušáky na vlasy a ruční vysoušeče vlasů.

Norma obsahuje ustanovení pro takové provedení a konstrukci přístrojů, aby především byla zaručena bezpečnost osob obsluhujících i obsluhovaných.

§ 3.

(1) Norma ČSN 46 2420 „Len stonkový rosený (máčený)“ je od 1. září 1952 technickou státní normou.

(2) Tato norma platí pro len rosený nebo máčený ze sklízni r. 1952 a další. Stanoví mimo jiné technické požadavky, obsahuje předpisy pro zkoušení a přejímání stonkového lnu.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:
Dr. Vlasák v. r.

243.

**VYHLÁŠKA
státního úřadu plánovacího.**

ze dne 16. srpna 1952,

kterou se vyhláší technické státní normy pro závěsy a pro mazací tuky.

Státní úřad plánovací vyhláší podle § 3 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

(1) Technickými státními normami jsou od 1. září 1952 normy:

ČSN 30 3660 „Závěs pro přívěsy (list 1. a 2.)“
ČSN 30 7450 „Závěsné oko přívěsu“.

(2) Norma ČSN 30 3660 ve 2 listech nahrazuje ČSN 1—30 3660 ze srpna 1950, avšak zahrnuje též závěsy pro zemědělské traktory. Obsahuje vyobrazení závěsů a jejich rozměry.

Norma ČSN 30 7450 nahrazuje normu ČSN 1—30 7450 ze srpna 1950 a jedná o rozměrech oka přívěsu.

§ 2.

(1) Technickými státními normami jsou od 1. září 1952 normy:

ČSN 65 6910 „Maznicové tuky pro normální požadavky“,

ČSN 65 6911 „Maznicové tuky pro zvýšené požadavky“,

ČSN 65 6912 „Maznicové tuky grafitované“,

ČSN 65 6915 „Mazací tuky pro valivá ložiska“,

ČSN 65 6916 „Mazací tuky pro nízké teploty“,

ČSN 65 6945 „Letadlové tuky“,

ČSN 65 6946 „Promazávací tuky“,

ČSN 65 6920 „Mazací tuky pro náboje kol“,

ČSN 65 6919 „Mazací tuky odolné vodě“,

ČSN 65 6918 „Mazací tuky pro velké tlaky a vysoké teploty“,

ČSN 65 6917 „Mazací tuky pro vysoké teploty“,

ČSN 65 6965 „Mazadla pro vozy“,

ČSN 65 6966 „Mazadla pro důlní vozíky“.

(2) Normy stanoví jakostní požadavky pro mazací tuky k účelům uvedeným v názvech norem.

Za ministra-předsedu státního úřadu plánovacího:

Dr. Vlasák v. r.

244.

VYHLÁŠKA úřadu pro normalisaci

ze dne 11. srpna 1952,

kteřou se vyhláší technické podmínky pro výrobky hutního průmyslu a rudných dolů a všeobecného strojírenství.

Úřad pro normalisaci vyhláší podle § 11 vládního nařízení č. 45/1951 Sb., o technické normalisaci:

§ 1.

Dokud nebudou vydány technické normy, stanoví se tyto technické podmínky:

Pro úsek hutního průmyslu a rudných dolů (pokračování k vyhlášce č. 226/1952 ů. I.):

	s účinností od
TP 2-7-52 Ocelové úhelníky válcované rovnoramenné i nerovnoramenné	18. 7. 1952
TP 2-8-52 Válcovaná ocel I o výšce 80 mm a větší	18. 7. 1952
TP 2-9-52 Válcovaná ocel U o výšce 80 mm a větší	18. 7. 1952
TP 2-10-52 Předvalky	18. 7. 1952
TP 2-11-52 Široká ocel (univerzální)	18. 7. 1952
TP 2-12-52 Pásková ocel válc. za tepla	18. 7. 1952
TP 2-13-52 Plochá ocel válcovaná	18. 7. 1952
TP 2-17-52 Válcovaný drát	18. 7. 1952
TP 2-20-52 Tažená a broušená (leštěná) ocel	18. 7. 1952
TP 2-21-52 Štětovnice	18. 7. 1952
TP 2-27-52 Ferromangan suraffiné-alumino-thermicky	23. 7. 1952
TP 2-28-52 Ferromangan affiné-elektrothermicky	23. 7. 1952
TP 2-31-52 Flotační koncentrát olovnat-zinečnat-antimonový	24. 7. 1952
TP 2-43-52 Mangánová ruda	24. 7. 1952

Pro úsek všeobecného strojírenství (pokračování k vyhlášce č. 226/1952 ů. I.):

TP 4-3-52 Přesné mikroskopy	23. 7. 1952
TP 4-9-52 Filmovací přístroj Admira 8C	25. 7. 1952
TP 4-10-52 Dalekohled D-6	24. 7. 1952

TP 4-11-52 Dalekohled D-7	24. 7. 1952
TP 4-12-52 Trieder 8×30 s okular. ostřením	24. 7. 1952
TP 4-13-52 Trieder 8×30 s centrál. ostřením	24. 7. 1952
TP 4-14-52 Fotografický přístroj flexaret II	25. 7. 1952
TP 4-15-52 Fotografický přístroj flexaret III	25. 7. 1952
TP 4-16-52 Fotografický přístroj Milona I	25. 7. 1952
TP 4-17-52 Fotografický přístroj Milona II	25. 7. 1952
TP 4-18-52 Fotografický přístroj Opema I	25. 7. 1952
TP 4-19-52 Fotografický přístroj Opema II	25. 7. 1952
TP 4-20-52 Fotografický přístroj Magnola	25. 7. 1952
TP 4-60-52 Dvoustupňové kompresory pístové — parametry	21. 7. 1952
TP 4-61-52 Jednostupňové kompresory pístové — parametry	21. 7. 1952
TP 4-62-52 Pojezdné kompresorové soupravy — parametry	21. 7. 1952
TP 4-75-52 Theodolit TH 30×	23. 7. 1952
TP 4-76-52 Theodolit THO 30×	23. 7. 1952
TP 4-77-52 Nivelační přístroj NK 30×	23. 7. 1952
TP 4-78-52 Stojany pro geodetické přístroje	23. 7. 1952
TP 4-79-52 Zasouvací stojan pro geodetické přístroje	23. 7. 1952
TP 4-80-52 Analytická váha A 1	23. 7. 1952
TP 4-81-52 Analytická váha A 2	23. 7. 1952
TP 4-82-52 Analytická váha A 3	23. 7. 1952
TP 4-83-52 Analytická váha	23. 7. 1952

§ 2.

Technické podmínky uvedené v § 1 jsou závazné; vyhlášených podmínek je povinen dbát každý, jehož se týkají.

Za předsedu:

Ing. Dostal v. r.

245.

REDAKČNÍ SDELENÍ ministerstva vnitra

ze dne 4. září 1952

o opravě tiskové chyby ve vyhlášce ministerstva financí č. 168/1952 ů. I., o svěření konfiskovaných movitých věcí a konfiskovaných majetkových podstat podniků do správy okresním národním výborům a o správě a konečném naložení s konfiskovanými nehmotnými právy v oboru výroby a s právy z licenčních smluv.

V dovětku § 1 odst. 1 vyhlášky ministerstva financí č. 168/1952 ů. I. se opravuje tisková chyba, takže dovětek zní správně:

„pokud s nimi nebylo již naloženo podle předpisů o rozdělení konfiskovaného majetku nebo podle vyhlášky č. 256/1951 ů. I. I, o nové úpravě správy a realizace konfiskovaných movitých věcí, majetkových podstat podniků, nehmotných práv v oboru výroby a práv z licenčních smluv.“

Za ministra:

Jarý v. r.

ÚŘEDNÍ SDĚLENÍ

Z ministerstva pracovních sil.

Směrnice o provádění záznamů o pracovních poměrech v občanských průkazech.

Aby byla zajištěna evidence pracujících v podnicích a úřadech a aby pracujícím byla osvědčena doba výkonu zaměstnání, vydalo ministerstvo pracovních sil za souhlasu vlády tyto směrnice:

Povinnost provádět zápisy o pracovních poměrech v občanských průkazech.

1. Národní, komunální a družstevní podniky, úřady a jejich ústavy, fondy a zařízení, soudy, politické strany, masové organizace, spolky, svazy a jiná zařízení (dále jen „podniky“) jsou povinny zapisovat do občanských průkazů svých zaměstnanců, kteří pracují v tomto podniku v pracovním poměru, den počátku a skončení pracovního poměru.
2. Odborná učiliště a školy závodního výcviku jsou povinny zapisovat do občanských průkazů žáků odborných učilišť a škol závodního výcviku den počátku a den skončení školení a podniky do občanských průkazů učňů den počátku a den skončení učebního poměru.
3. Advokátní poradny a církevní orgány jsou povinny zapisovat do občanských průkazů členů advokátních poraden a duchovních den počátku a den skončení výkonu činnosti těchto osob, i když nejsou v pracovním poměru.
4. Pracovníkům zaměstnaným na sezónních a příležitostných pracích, pokud trvají méně než 4 týdny, se pracovní poměry do občanského průkazu nezapíší. Rovněž se nezapíše výkon vedlejšího zaměstnání.

Obsah a forma zápisů.

5. Zápis o dni počátku zaměstnání se provádí razítkem velikostí 2 (až 3) × 7 cm, z něhož musí být zřejmý název a adresa podniku, kde majitel občanského průkazu pracuje a kde je evidenčně podchyten. Do tisku razítka se vepíše datum nástupu zaměstnání.
6. Zápis musí být ověřen čitelným podpisem vedoucího podniku nebo jím zmocněného pracovníka kádrového oddělení, kde je majitel občanského průkazu veden v osobní evidenci.
7. Zápis o dni skončení pracovního poměru se provádí obdobně, jak je uvedeno v odst. 5 a 6 těchto směrnic otisknutím razítka a uvedením dne skončení pracovního poměru.
8. Zápisy podle předchozích ustanovení se provádějí obdobně i tehdy, je-li pracovník přeložen na jiné pracoviště, aniž mu byl rozvázán pracovní poměr, takže se mění místo, kde je evidován (na př. státní zaměstnanci a pod.).
9. Brigádníkům, kteří jsou vysíláni na brigádu, aniž mají rozvázán pracovní poměr, zapíše vysílající závod: „Vyslán na brigádu do

a ověří podpisem a razítkem. V závodu, kde pracují na brigádě, se k zápisu, který se provede podle odst. 5 a 6 těchto směrnic, výrazně poznamená „brigádník“.

Brigádníkovi, který se rozhodne uzavřít závazek nastálo a rozvázat pracovní poměr s mateřským závodem, se pod poslední zápis poznamená „Brigáda změněna v závazek nastálo“.

10. Pracovníkům získaným v rámci organizovaného náboru poznamená podnik vedle data nástupu zaměstnání také druhy náborových příspěvků přiznaných podle příslušných poukázek vydaných ONV-referátem pracovních sil, a to otisknutím razítka tohoto textu (maximální velikost razítka 2×7 cm):

„Podle poukázky č. přiznány tyto příspěvky“.

Druhy přiznaných příspěvků musí být vyjmenovány, na př. příspěvek na pracovní výstroj nebo jednorázová odměna, mzdové vyrovnání nebo zvláštní odměna, rodinná podpora atp.

11. V případě zrušení pracovní smlouvy uzavřené v organizovaném náboru provede podnik tento záznam:

„Pracovní smlouva předčasně zrušena dnem a příspěvky v (celé, alikvotní) části vráceny.“

12. Zápisy o pracovních poměrech se provádějí na stranách 24–27 občanského průkazu postupně, jak za sebou následují tak, že se započne na str. 27 a pokračuje se na str. 26, 25 a 24.
13. Osobám bez státní příslušnosti se údaje o pracovním poměru podle předchozích ustanovení zapisují do „Prazatimního průkazu totožnosti“ na str. 2–4, při čemž se se zápisy započne na str. 4 a pokračuje se zpět na str. 3 a 2.
14. Provedení zápisu o pracovním poměru se poznamená v osobní evidenci, kterou podnik vede o pracovníkovi.

Příprava a provedení jednorázové akce zápisů pracovních poměrů.

15. Podniky a zařízení uvedená v bodech 1–3 těchto směrnic provedou obdobně podle předchozích ustanovení jednorázový zápis o tom, že dne 1. září 1952 je pracovník činný v tomto podniku nebo zařízení.
16. Brigádníkům se při provádění jednorázové akce zápisů vedle zápisu o brigádnickém pracovním poměru (razítkem) poznamená obdobně podle předchozích ustanovení „brigádník — mateřský závod:“; tento zápis se provede bez použití razítka. Neprodleně po skončení brigády a po opětovém nástupu v závodě, který brigádníka vyslal, provede tento závod zápis

o pracovním poměru obdobně podle předchozích ustanovení (razítkem).

17. Jednorázové zápisy o pracovních poměrech se provedou i tenkrát, má-li pracovník již v občanském průkazu jakýkoliv dřívější zápis o pracovním poměru.
18. Zápisy podle předchozích bodů (15—17) musí být provedeny ve dnech 1.—15. září 1952. Podnikům s větším počtem osazenstva může ministerstvo pracovních sil na návrh příslušného ústředního úřadu povolit přiměřené prodloužení lhůty k provedení jednorázové akce zápisů pracovních poměrů. Ustanovení odst. 21 platí i pro tyto případy. Provádění zápisů musí být rozplánováno na příklad podle abecedy nebo podle oddělení tak, aby bylo dne 15. září 1952 nebo ve lhůtě povolené ministerstvem pracovních sil skončeno. Musí být zajištěno, aby zaměstnanci předem znali termín, kdy mají předložit svůj občanský průkaz, aby bylo důsledně vyžadováno splnění termínu.
19. Při provádění zápisů podle ustanovení bodů 15 až 17 těchto směrnic musí podniky provést úpravu svých evidencí podle zásad státního úřadu statistického, schválených vládou, a překontrolovat svoje evidence zaměstnanců, zvláště pokud se týká fotografií, které musí být srovnány s fotografiemi v občanských průkazech. Zjištěné závady musí být okamžitě hlášeny orgánům národní bezpečnosti.
20. Ustanovení bodu 14 těchto směrnic platí obdobně při provádění těchto zápisů.
21. Skončí-li pracovník ve dnech 1.—15. září 1952 svůj pracovní poměr v podniku, musí mu býti přednostně vyřízen jednorázový zápis o pracovním poměru a zápis o skončení pracovního poměru tak, aby při nástupu nového pracovního poměru se mohl tímto zápisem prokázat.
22. Do 30. září 1952 musí podniky provést dodatečně zápisy o priznaných náborových příspěvcích podle poukázek vydaných ONV-referátem pracovních sil, které byly závodu předloženy v době od 5. února 1952, obdobně podle ustanovení bodu 10 těchto směrnic.
23. Provádění zápisů musí být organizováno tak, aby občanské průkazy byly ještě téhož dne, kdy byly vyzvednuty od jejich majitelů, jim opět vráceny.

Povinnost podniků před přijetím pracovníka.

24. Vedoucí podniku nebo zaměstnanec, kterého vedoucí podniku zmocní, je povinen přesvědčit se před přijetím pracovníka nahlédnutím do občanského průkazu, že předchozí pracovní poměr byl řádně rozváznán; od pracovníka, který dosud nebyl v pracovním poměru vůbec nebo v poslední době nebyl v pracovním poměru v socialistickém sektoru, je povinen vyžádat si potvrzení o jeho dosavadní činnosti, které pracovníkovi za tím účelem vydá místní národní výbor jeho bydliště.
25. Podnik nesmí přijmouti do zaměstnání pracovníka, který nemůže prokázat buď občanským průkazem, že jeho pracovní poměr byl rozváznán, nebo potvrzením MNV, že dosud nebyl v pracovním poměru v socialistickém sektoru.
26. Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na brigádníky, kteří nastupují brigádu za souhlasu příslušných ONV-referátů pracovních sil a nemají

rozváznán svůj pracovní poměr se závodem, který je vysílá na brigádu.

Odpovědnost a kontrola.

27. Vedoucí podniku nese plnou odpovědnost za včasné provádění zápisů o pracovních poměrech do občanských průkazů a za včasné provedení jednorázové akce zápisů podle stavu ke dni 1. září 1952.
28. Všechny ústřední orgány kontrolují pravidelné provádění ustanovení těchto směrnic a jejich dodržování.
29. Orgány národní bezpečnosti mohou, vzniknou-li pochybnosti o správnosti zápisu v občanském průkazu, porovnat zápis s údaji v osobní evidenci příslušného podniku.
30. Vedoucí podniku neb jím zmocněný zaměstnanec, který neplní povinnosti uložené mu těmito směrnicemi, bude podle okolností potrestán ONV — pokud nejde o čin přísněji trestný — podle příslušných ustanovení trestního zákona správného.

Závěrečná ustanovení.

31. Ustanovení těchto směrnic se nevztahuje na příslušníky ozbrojených sborů.
32. Tyto směrnice nabyly účinnosti dnem 17. června 1952. Provádění zápisů započalo dne 1. září 1952.

Zřízení oblastních správ učilišť státních pracovních záloh.

Ministerstvo pracovních sil zřídilo podle § 7 odst. 1 zákona č. 110/1951 Sb., o státních pracovních zálohách, a podle usnesení vlády ze dne 17. června 1952 oblastní správy k zajištění řízení činnosti odborných učilišť a k výkonu bezprostředního dozoru nad nimi.

Oblastní správy byly zřízeny v Praze pro obvod ÚNV a KNV Praha, v Plzni pro obvod KNV Plzeň a KNV Čes. Budějovice, v Teplicích pro obvod KNV Ústí n. L. a Karlovy Vary, v Hradci Králové pro obvod KNV Hradec Králové, Pardubice a Liberec, v Brně pro obvod KNV Brno a KNV Jihlava, v Olomouci pro obvod KNV Olomouc a KNV Gottwaldov, v Ostravě pro obvod KNV Ostrava, v Bratislavě pro obvod KNV Bratislava, KNV Nitra, KNV Žilina, v Košicích pro obvod KNV Košice, Banská Bystrica a KNV Prešov.

Z ministerstva školství, věd a umění.

Změny v organizaci vysokých škol.

Usnesením ze dne 19. srpna 1952 schválila vláda osnovu vládního nařízení o dalších změnách v organizaci vysokých škol. Toto nařízení navazuje na vládní nařízení ze dne 8. července 1952 (č. 30/1952 Sb.) o některých změnách v organizaci vysokých škol.

Podle nového vládního nařízení, kterým se dále buduje a rozšiřuje síť vysokých škol a fakult ve směru stále větší odborné specialisace a podle potřeb našeho národního hospodářství, dojde zejména k těmto změnám:

Z dosavadní chemické fakulty Českého vysokého učení technického v Praze se zřizuje dnem 1. září 1952 vysoká škola chemická v Praze s fakultami anorganické technologie, organické technologie a potravinářské technologie. Od 1. září příštího roku bude zřízena na této vysoké škole ještě fakulta chemické technologie paliv.

Na Českém vysokém učení technickém v Praze a na Slovenské vysoké škole technické v Bratislavě se zřizují **fakulty ekonomicko-inženýrské**. Taková fakulta bude zřízena od 1. září příštího roku také na vysoké škole báňské v Ostravě.

Naopak zaniká od 1. září tohoto roku na Českém vysokém učení technickém v Praze fakulta speciálních nauk a její studijní směry se převádějí na příbuzné fakulty, a to studium matematické statistiky na fakultu matematicko-fyzikální Karlovy university, studium ekonomické statistiky na hospodářskou fakultu vysoké školy politických a hospodář. věd a studium zeměměřické prozatím na fakultu inženýrského stavitelství Českého vysokého učení technického v Praze; při výhledovém plánu další výstavby vysokého školství bude uváženo, má-li být pro toto studium zřízena samostatná fakulta zeměměřická.

Na Českém vysokém učení technickém v Praze se zřizuje dále **fakulta železniční**, z níž od 1. září 1953 bude vytvořena **vysoká škola železniční v Praze** s fakultami stavební, strojní, elektrotechnickou a dopravně technickou.

V oboru vysokých škol universitních zřizují se z dosavadní přírodovědecké fakulty Karlovy university **fakulta matematicko-fyzikální a fakulta biologická**. Na Masarykově universitě v Brně a na Slovenské universitě v Bratislavě se zřizují odloučením od fakult lékařských samostatné **fakulty farmaceutické**. Na lékařských fakultách se zřizují další směry lékařského studia, a to směr hygienicko-epidemiologický na lékařské fakultě Karlovy university v Praze a směr pediatrický na lékařské fakultě Slovenské university v Bratislavě.

Vládní nařízení a současné vládní usnesení provádějí dále **novou organizaci vysoké školy politických a hospodářských věd v Praze**.

Dosavadní fakulta společenských nauk bude od 1. září 1953 sloučena s fakultou filosoficko-historickou Karlovy university.

Z dosavadního směru politicko-diplomatického fakulty politicko-diplomatické a směru zahraničního obchodu fakulty hospodářské se zřizuje **fakulta mezinárodních vztahů**, která se dnem 1. září příštího roku přemění na **vysokou školu mezinárodních vztahů v Praze**.

Směr politicko-správní fakulty politicko-diplomatické se přenáší na právnickou fakultu Karlovy university, kde právnické studium bude organizováno tak, že po dvou společných letech se studium rozdělí na směry judičiální a správní; obdobná organizace právnického studia se provede od 1. září příštího roku také na právnické fakultě Slovenské university v Bratislavě.

Na hospodářské fakultě vysoké školy politických a hospodářských věd v Praze bude studium nově organizováno ve směry podle vzoru sovětských ekonomických institutů a od 1. září příštího roku bude z této fakulty zřízena **vysoká škola ekonomická v Praze** s fakultami všeobecně ekonomickou, výrobně ekonomickou, vnitřního obchodu, financí a úvěru a fakultou statistiky.

Také vysoká škola hospodářských věd v Bratislavě se přemění dnem 1. září příštího roku na **vysokou školu ekonomickou v Bratislavě**.

Tyto změny v organizaci vysokých škol spolu s organizačními změnami provedenými již vládním nařízením z 8. července t. r. vytvářejí důležité předpoklady pro to, aby naše vysoké školy mohly vychovávat dostatečný počet kvalitních odborných kádřů pro naši výstavbu.

Péči lidově demokratického státu o rozvoj našeho vysokého školství ukazuje srovnání stavu vysokého školství v uplynulém studijním roce a v příštích dvou studijních letech po provedení uvedených změn se stavem vysokého školství v předmnichovské republice (bez hohosloveckých fakult a vysokých škol vojenských), které je patrné z této tabulky:

Studijní rok	Vysoké školy technické			Vysoké školy universitní			Vysoké školy umělecké		
	škol	fakult	studentů	škol	fakult	studentů	škol	fakult	studentů
1937/38	5	15	5.675	3	11	12.949	1	1	172
1951/52	10	27	17.780	12	28	20.469	6	10	1.564
1952/53	12	38	23.420	12	33	21.760	6	10	1.650
1953/54	13	43		13	36		6	10	

(V počtu škol se uvádí i počet poboček, v počtu fakult se uvádějí i pobočky a samostatné vysoké školy, které se na fakulty nedělí.)

Zatím co v předmnichovské republice byla v českých zemích jen 3 vysokoškolská města (Praha, Brno, Příbram) a na Slovensku jen jedno (Bratislava), máme nyní mnohem větší počet vysokých škol v 7 vysokoškolských městech v českých krajích (Praha, Plzeň, České Budějovice, Pardubice, Brno, Olomouc, Ostrava) a v 6 vysokoškolských městech na Slovensku (Bratislava, Banská Bystrica, Nitra, Zvolen, Košice, Prešov).

V příloze se uvádí přehled našich vysokých škol po změnách podle uvedených vládních nařízení.

Vysoké školství ve studijním roce 1952/53.

Vysoké školy technické.

1. České vysoké učení technické v Praze s fakultami:

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství,
strojní,
elektrotechnickou,
železniční,
ekonomicko-inženýrskou a
lesnickou.

2. Vysoká škola chemická v Praze s fakultami:

anorganické technologie,
organické technologie a
potravinářské technologie.

3. Vysoká škola zemědělská v Praze s fakultami:

agronomickou,
ekonomickou a
mechanizační.

4. Vysoká škola strojní a elektrotechnická v Plzni.

5. Vysoká škola chemická v Pardubicích.

6. Vysoká škola stavitelství v Brně s fakultami:

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství a
lesnickou.

7. Vysoká škola zemědělská v Brně s fakultami:

agronomickou,
zootechnickou a
veterinární.

8. Vysoká škola báňská v Ostravě s fakultami:

hornickou,
hutní a
báňského strojnictví.

9. Slovenská vysoká škola technická v Bratislavě s fakultami:

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství,
strojní,
elektrotechnickou,
chemickou a
ekonomicko-inženýrskou.

10. Vysoká škola technická v Košicích s fakultami:

těžkého strojírenství,
báňskou a
hutní.

11. Vysoká škola lesnická a dřevařská ve Zvolenu s fakultami:

lesnickou a
dřevařskou.

12. Vysoká škola zemědělská v Nitře s fakultami:

agronomickou,
zootechnickou a
veterinární (umístěnou v Košicích).

Vysoké školy univerzitní.

1. Karlova universita v Praze s fakultami:

lékařskou,
právníckou,
filosoficko-historickou,
filologickou,
pedagogickou,
matematicko-fyzikální,
biologickou a
geologicko-geografických věd.

2. Vysoká škola politických a hospodářských věd v Praze s fakultami:

společenských nauk,
mezinárodních vztahů a
hospodářskou.

3. Pobočka lékařské fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Plzni.

4. Pobočka pedagogické fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Plzni.

5. Pobočka pedagogické fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Českých Budějovicích.

6. Masarykova universita v Brně s fakultami:

lékařskou,
farmaceutickou,
filosofickou,
pedagogickou a
přírodovědeckou.

7. Palackého universita v Olomouci s fakultami:

lékařskou,
filosofickou a
pedagogickou.

8. Slovenská universita v Bratislavě s fakultami:

lékařskou,
farmaceutickou,
právníckou,
filosofickou,
pedagogickou,
přírodovědeckou a
geologicko-geografických věd.

9. Vysoká škola hospodářských věd v Bratislavě.

10. Pobočka lékařské fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Košicích.

11. Pobočka pedagogické fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Banské Bystrici.

12. Pobočka pedagogické fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Košicích.

Vysoké školy umělecké.

1. Akademie výtvarných umění v Praze.

2. Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze.

3. Akademie musických umění v Praze s fakultami:

hudební/
divadelní a
filmovou.

4. Janačkova akademie musických umění v Brně s fakultami:

hudební a
divadelní.

5. Vysoká škola výtvarných umění v Bratislavě.

- 6. Vysoká škola musických umění v Bratislavě s fakultami:**
hudební a
divadelní.

Vysoké školství ve studijním roce 1953/54.**Vysoké školy technické.**

- 1. České vysoké učení technické v Praze s fakultami:**

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství,
strojní,
elektrotechnickou,
ekonomicko-inženýrskou a
lesnickou.

- 2. Vysoká škola chemická v Praze s fakultami:**

anorganické technologie,
organické technologie,
chemické technologie paliv a
potravinářské technologie.

- 3. Vysoká škola železniční v Praze s fakultami:**

stavební,
strojní,
elektrotechnickou a
dopravně technickou.

- 4. Vysoká škola zemědělská v Praze s fakultami:**

agronomickou,
ekonomickou a
mechanizační.

- 5. Vysoká škola strojní a elektrotechnická v Plzni.**

- 6. Vysoká škola chemická v Pardubicích.**

- 7. Vysoká škola stavitelství v Brně s fakultami:**

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství a
lesnickou.

- 8. Vysoká škola zemědělská v Brně s fakultami:**

agronomickou,
zootechnickou a
veterinární.

- 9. Vysoká škola báňská v Ostravě s fakultami:**

hornickou,
hutní,
báňského strojínictví a
ekonomicko-inženýrskou.

- 10. Slovenská vysoká škola technická v Bratislavě s fakultami:**

inženýrského stavitelství,
architektury a pozemního stavitelství,
strojní,

elektrotechnickou,
chemickou a
ekonomicko-inženýrskou.

- 11. Vysoká škola technická v Košicích s fakultami:**

těžkého strojírenství,
báňskou a
hutní.

- 12. Vysoká škola lesnická a dřevařská ve Zvolenu s fakultami:**

lesnickou a
dřevařskou.

- 13. Vysoká škola zemědělská v Nitře s fakultami:**

agronomickou,
zootechnickou a
veterinární.

Vysoké školy universitní.

- 1. Karlova universita v Praze s fakultami:**

lékařskou,
právníkou,
filosoficko-historickou,
filologickou,
pedagogickou,
matematicko-fyzikální,
biologickou a
geologicko-geografických věd.

- 2. Vysoká škola mezinárodních vztahů v Praze.**

- 3. Vysoká škola ekonomická v Praze s fakultami:**

všeobecně ekonomickou,
výrobně ekonomickou,
vnitřního obchodu,
financí a úvěru a
statistiky.

- 4. Pobočka lékařské fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Plzni.**

- 5. Pobočka pedagogické fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Plzni.**

- 6. Pobočka pedagogické fakulty Karlovy university v Praze, zřízená v Českých Budějovicích.**

- 7. Masarykova universita v Brně s fakultami:**

lékařskou,
farmaceutickou,
filosofickou,
pedagogickou a
přírodovědeckou.

- 8. Palackého universita v Olomouci s fakultami:**

lékařskou,
filosofickou a
pedagogickou.

9. Slovenská univerzita v Bratislavě s fakultami:

lékařskou,
farmaceutickou,
právníkou,
filosofickou,
pedagogickou,
přírodovědeckou a
geologicko-geografických věd.

10. Vysoká škola ekonomická v Bratislavě.**11. Pobočka lékařské fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Košicích.****12. Pobočka pedagogické fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Banské Bystrici.****13. Pobočka pedagogické fakulty Slovenské university v Bratislavě, zřízená v Prešově.****Vysoké školy umělecké.****1. Akademie výtvarných umění v Praze.****2. Vysoká škola umělecko-průmyslová v Praze.****3. Akademie musických umění v Praze s fakultami:**

hudební,
divadelní a
filmovou.

4. Janáčkůva akademie musických umění v Brně s fakultami:

hudební a
divadelní.

5. Vysoká škola výtvarných umění v Bratislavě.**6. Vysoká škola musických umění v Bratislavě s fakultami:**

hudební a
divadelní.

Soutěž na školení v historických vědách a chemii.

Ministerstvo školství, věd a umění vypisuje soutěž pro absolventy vysokých škol na obsazení míst v tříletém školení

a) v historických oborech,

b) ve zbožíznalství, technologii potravin, textilní a koželužské chemii.

Žádosti přijímá ode dne vyhlášení soutěže v Úředním listu ministerstvo školství, věd a umění, a to nejdéle do 15. září 1952.

Přiját může být československý občan, oddaný lidově demokratické republice, mladší 35 let, který ukončil s úspěchem studium na vysoké škole ve zvoleném vědním oboru.

K žádosti o přijetí podá uchazeč tyto doklady:

a) doklad o úspěšném dokončení studia na vysoké škole, event. doklad o praxi a o vědecké publikační činnosti,

b) podrobný životopis s popisem dosavadní odborné a veřejné činnosti,

c) posudky z předchozího studia nebo pracoviště.

Uchazeč, který vyhovuje podmínkám, vykoná přijímací zkoušku. Tato zkouška se skládá:

1. z odborné zkoušky z příslušného vědního oboru,

2. ze zkoušky znalosti základů marxismu-leninismu,

3. ze zkoušky ze základní znalosti ruského jazyka.

Existenční zajištění bude projednáno s uchazeči osobně.

Přijetím se uchazeč zavazuje, že po skončení tříletého studia uplatní své znalosti na pracovišti, jež mu bude určeno.